

Kalanjiam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI &
Global Indexing | Google Scholar Impact Factor

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tirjts06012026>
<https://ngmtamil.in/>

The cultural environment of the migrants

Dr. S. Palpandi *

Assistant Professor, Dept. of Tamil, Faculty of Science & Humanities,
SRMIST, Vadapalnl, Chennai

*Correspondence: palpands@srmist.edu.in.

Article Info

Received on 20-April-2026, Revised on 27-April-2026, Accepted on 27-April-2026, Published on 01-May-2026

ABSTRACT

In the research-intensive approach presented to the world by Tamil scholars of history; Economics as the primary example; Migration is the primary focus of human social life engaged in industry. The continuation of the bureaucratic conflict between the primary locational society and the migration society, as well as the religious conflict, is found in historical records (embedded). The study is guided by the fact that language and religion continued to be a subsidiary factor in stabilizing the power of the people who moved to a new place.

KEYWORDS: *Language, civilization, worship, religion, Tamil, Aryan, colonialism, humanity, race, society, hill country, labor, plantation, contract,*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

இடம் பெயர்ந்தவர்களின் பண்பாட்டுச் சூழல்

*முனைவர் சு. பால்பாண்டி, உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை, அறிவியல் மற்றும் மானுடவியல் புலம்,
எஸ்.ஆர்.எம். நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை-26

முன்னுரை

இடம் விட்டு இடம் நகருதல் கால ஓட்டத்தில் தன்னிலைப் படுத்திக்கொள்ளும் மானிட இனக்குழுச் சமூகத்தின் வாழ்வியல் நெறியே. மானுடம் முதலில் உணவிற்கு நகர்ந்து இருப்பிடத்தையும் பண்பாட்டு நெறியையும் வகுத்திருப்பதை திணை வாழ்வான நிலமும் உரிப்பொருளும் தக்கச் சான்றுடன் விளம்புகிறது. பின்னர், மொழி வளமான நாகரிகப் பண்பாட்டை நிலம் சார்ந்த இனக்குழு தகவமைத்ததை செவ்விலக்கியங்கள் வரையறை செய்கின்றன எனலாம். மானுடச் சமூகம் நாகரிகம் அடைந்த பன்னூற்றாண்டின் பின்னர் வாழ்வின் சூழமைவு எதிர்கொண்ட சமூகம் புலம் பெயர்வு என்னும் இடப்பெயர்வை காலம்தோறும் தகவமைப்பதை மொழி, மதம், பொருள் என விரிந்த நோக்கத்துடன் ஆய்வு அமைந்துள்ளதை விளம்புகிறது.

ஆய்வு செல்நெறி

வரலாற்றின் தமிழ் அறிஞர்கள் உலகிற்கு வழங்கிய ஆய்வுச் செறிவினை அணுகுமுறையில்; பொருளியல் முதற்காரணமாக; தொழிலில் ஈடுபட்ட மானுடச் சமூக வாழ்வில் இடப்பெயர்வு முதனிலைப்படுகிறது. முதன்மை நிலத்துவ சமூகத்துக்கும் புலம்பெயர்வு சமூகத்துக்கும் அதிகாரத்துவ மோதலில் வழிபாட்டு மோதலும் தொடர்ந்ததை வரலாற்றுப் பதிவுகளில் (பொதிந்துக்) கிடைக்கிறது. இடம் மாற்றி வாழ்ந்த மானுடம் தன் அதிகாரத்தை நிலைப்படுத்துவதற்கு மொழியும் மதமும் துணைவினையாக மேற்கொண்டு வாழ்ந்திருப்பதை ஆய்வு நெறிப்படுத்துதல்.

பயன்பாட்டுச் சொற்கள்

மொழி, நாகரிகம், வழிபாடு, மதம், தமிழ், ஆரியம், காலனியம், மானுடம், இனம், சமூகம், மலையகம், தொழிலாளர், தோட்டம், ஒப்பந்தம் முதலியன.

தமிழர்கள் துரானியர்களால் வென்றடக்கப்பட்டபோது அத்துரானிய பாஷைச் சொற்களின் சில தமிழ்ப் பாஷையின் கண்ணே புகுந்திருத்தலுமியல்பே. இனித்துரானியரை வடக்கிருந்து போந்த ஆரியர் வென்று துரத்தலும், அவர்கள் தெற்கே வந்து தமிழர்களுடன் கலப்பாராயினர். அப்பொழுது சில துரானிய பாஷைச் சொற்கள் தமிழ்மொழியின் கண்ணே இடம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். எனவே தமிழ்ப் பாஷையின் கண் முதன் முதல் கலக்கப் புகுந்தது துரானிய பாஷையே. சரித்திரவுண்மை யிவ்வாறாயிருத்தலின், தமிழ்ப் பாஷையைத் துரானிய பாஷையொடு சேர்த்து ஓரினமாக்கிப் பாகுபாடு செய்தல் அசம்பாவிதமாம்.

இது நிற்க, அக்காலத்திருந்த தமிழரின் நாகரிகநிலை மிகவும் வியக்கத்தக்கதாயிருந்தது. அவர்கள் உழவுத் தொழிலில் மிகக் கைதேர்ந்தவர்; அதிகாரஞ் செலுத்து முறையும் நன்கறிந்தவர்.

ஆகவே, அவர்கள் தமக்குள்ளே தலைவர்களை யேற்படுத்திக் கொண்டு அமைதியுடன் அரசாட்சி செய்யத் தொடங்கினர். இவ்வாறு அமைதியற்ற காலங்களே தேசாபி விருத்திக்கும், பாஷாபி விருத்திக்கும் ஏற்றனவாம்; அதனோடு அருமையான சிற்சில தமிழ் நூல்களுஞ் செய்யுளுருவத்தில் ஏற்படுவனவாயின. தமிழர்கள் படைக்கலப் பயிற்சி செய்து தெற்கே படையெடுத்துச் சென்று பல நூற்றுக்காவத நிலங்களைத் தமவாக்கிக் கொண்டு தமிழ் மொழியை ஆங்கெல்லாம் பரப்பினர். இவ்வாறு தமிழ் நாடென்பது இந்தியா முழுவதும், சுமாத்திரா, ஜாவா முதலிய தீவுகளை யுள்ளடக்க பெருநிலப் பரப்புமா யிருந்தது. இதற்குக் 'குமரி நாடு' என்பது பெயர். தமிழர்களை வென்ற துரானியர் தொகை வரவரச் சுருங்கப் புகுந்தமையின், தமிழரே தலையெடுத்துத் தமிழ் மொழியையே 'யாண்டும் பரப்பி ஆளுவாராயினர்.

இப்படி இருந்துவருஞ் சமயத்தில், வடமேற்கே பல்லாயிரக் காவதத்திற்கு அப்புறமுள்ளதும், ஐரோப்பாக் கண்டத்தினொரு பகுதியுமாகிய 'ஸ்காந்திநேவியம்' என்ற இடத்தினின்றும் 'ஆரியர்' என்ற சாதியார் புறப்பட்டு நாலா பக்கங்களினுஞ் சென்று சேர்ந்தனர். அவ்வாரியருள் ஒரு பிரிவினர் மத்திய ஆசியாவின் மேற்குப் பாகத்திலுள்ள 'துருக்கிஸ்தானம்' என்ற இடத்திற்குந்கினர். இவ்விடந் தங்கிய ஆரியர்களே 'கைபர்க்கணவாய்' வழியாக இந்தியாவினுட் புகுந்தனர். அவர்கள் அவ்வாறு புகுந்தமை தமிழர்களது நன்மைக்கோ அன்றித் தீமைக்கோ? இதனை யறிவுடையோர் எளிதினுணர்ந்து கொள்வார்கள். இவ்வாறு ஆரியர்கள் பெரும் பிரயாணஞ் செய்து பற்பல விடங்கட்கும் பிரிந்து போனமையால் அவர்களது பாஷையாகிய 'ஆரிய'மும் பல்வேறு வகையினவாயின. அவை *இலத்தீன்', 'கிரீக்கு', சம்ஸ்கிருதம், 'எபிரேயம்' என்பனவாம். இவற்றினுள் 'சம்ஸ்கிருதம்' பேசும் ஆரியரே இந்தியாவிற்கு வந்தனர் வந்து இந்துஸ்தா னத்திலிருந்த தமிழர்களையும் துரானியர்களையும் வென்று துரத்திவிட்டனர். இவ்வாரியர் இந்தியாவிற்கு புகுமுன்னரே, தென் மேற்றிசையிலுள்ள அரபிக்கடல் வழியாகத் தமிழர்கள் வாணிகஞ் செய்யத் தொடங்கினார்கள். மயிலினைக் குறிக்குந் 'தோகை' என்னுஞ் செந்தமிழ்ச் சொல் எபிரேய பாஷையில் 'துகி' என வழங்குதலுங் காண்க. வடமேற்றிசை வாணிகராகிய பினீஷியர்கள் பல மயில்களைத் தம்மரசன் சாலமோனுக்காகக் கொண்டு சென்றுழி இத்தமிழ்ச் சொல்லையுங் கொண்டு சென்றனர். எகிப்தியருந் தென்னிந்தியா விலுள்ள தமிழர்களுடன் கி.மு. 500க்கு முன்னரே வாணிகஞ் செய்து வந்தனரென்பது மலையிலக்கே. அங்ஙனம் அவர்கள் வடமேற்றிசையாரியர்களோடு வாணிகஞ் செய்யப் புகுந்த போது கணக்கு முதலியன குறித்தற்கும் சிறு விஷயங்களெழுதுவதற்கும் எழுத்துஞ் சுவடியும் அவர்கட்கு ;இன்றியமையாதனஆயின. ஆகவே அவர்களே நெடுங்கணக்கு வகுத்தனர். அந்நெடுங்கணக்குத் தமிழ்நாடெங்கும் பரவிற்று. அது முதற் பேச்சு வடிவின் மட்டிலிருந்த தமிழ்ப் பாஷை ஏட்டு வடிவு மடைவதாயிற்று என்று குறிப்பிடுகிறார் வி.கோ. சூரிய நாராயண சாஸ்திரி. (தமிழ் மொழியின் வரலாறு, பக்.4-6)

காலனியம் என்றும் முதலாளி தொழிலாளி பேதமைகளில் வகுக்கப்பட்ட இயற்கை முரண்பாடுகளல்லவோ!. 'பொருள், அரசு, மொழி என்னும் வளங்களில் நிலத்துவ இனக்குழுப் பண்பாட்டுச் சூழலும் தன்னிலைப்படுத்திக் காணப்படுகின்றன என்பர் பண்பாட்டாய்வாளர்கள். மானிடச் சமூகவியலாளர்கள் உலக வாழ்வின் அடையாளப் பதிவுகளாக 'காலனித்துவம்' என்னும் கருத்தாடலில் தமிழ்ச் சமூக பண்பாட்டு அடையாளமும் விலக்கல்ல. பிரெஞ்சுக் காலனியம் என்ற தாக்கம் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் காலனித்திய வாழ்வியல் பிரதியாக கருதப்படுகிறது என்பார்கள்.

1848 ஆம் ஆண்டில் உலகெங்கும் அடிமைத் தொழில்முறை ஒழிக்கப்பட்டதனால் அய்ரோப்பிய முதலாளிகள் தமது காலனித்துவ நாடுகளில் இருந்து விவசாயத் தொழிலாளர்களைத் தெரிவு செய்யத் தொடங்கினார்கள். இம்முறையிலான ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் (Indenture Lebourers) தெரிவு வழியாக என்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் இரண்டு மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட இந்தியர்கள் உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் குடியேற்றப்பட்டனர் (காக்கைச் சிறகினிலே, தமிழர் திருநாள் சிறப்பிதழ்-2026 ப.63) .

அப்பாசாமி முருகையன் , இந்தியத் தொழிலாளர்களின் புலம்பெயர்வை வரலாற்று ரீதியாகக் காணும்போது இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். முதலாவது , இந்தியா சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன், காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் , பல நாடுகளுக்கும் ஒப்பந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களாகச் சென்ற தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியாவைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள். இரண்டாவது, இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பின் பல நாடுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள். இவற்றுள், முதல் வகையை 'பழைய புலம்பெயர்வு' (Old Diaspora) என்றும் இரண்டாவதை 'புதிய புலம்பெயர்வு' (New Diaspora) என்றும் குறிப்பிடுவது வழக்கம். மேலும், இவ்வாறு பல நாடுகளுக்கும் ஒப்பந்த தோட்ட தொழிலாளர்களாக காலனியாதிக்க காலங்களில் சென்ற இந்தியர்களுள் ஒரு சிறுபான்மையினரே ஒப்பந்தம் முடிந்ததும் தாய்நாடு திரும்பினர். மற்றவர்கள் தற்காலிக வாழ்விடமாக நினைத்துச் சென்ற நாடுகளை நிரந்தரமான வாழ்விடங்களாக ஏற்றுக்கொண்டனர் என்பர்.

இந்தியாவிலும் பிரெஞ்சுக் காலனியத் தாக்கம் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ஒப்பந்தமுறை வாழ்வியலும் வெள்ளிடை மலையே.'1800 களில் தேயிலை எஸ்டேற்றுகள் இந்தியாவில் தோற்றம் கொண்டன. இடுக்கி மாவட்டத்தில் 1850ஆம் ஆண்டுகளில் எஸ்டேற்றுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அவை நீண்ட காலம் நிலை நின்றன. ஏராளமான மக்கள் இதனால் பிழைத்தனர்; வளர்ந்தனர்; வாழ்ந்தனர். இன்று அவைகள் அழிந்து கொண்டே வருகின்றன. அவற்றின் அடையாளங்கள்கூட இல்லாமல் ஆகிவிடுகின்றன. பல எஸ்டேற்றுகளும் மூடப்பட்டுவிட்டன. மக்கள் இடம்பெயர்ந்து விட்டார்கள். எஸ்டேற்றிலுள்ள இடிந்து

பொடிந்துபோன கட்டடங்கள் மட்டும் அவற்றின் நினைவுச் சின்னங்களாகக் காட்சி அளிக்கின்றன 'என்கின்றார் முனைவர் சுப்பையா ராசேந்திரன்.(இடம்பெயர்ந்தவர்களின் கதை, என்னுரை).

'மர்த்தினிக் தீவில் உள்ள இந்திய-தமிழ் வம்சாவளியினருக்கும் அருகிலே குவாலுப் தீவில் உள்ள இந்திய-தமிழ் வம்சாவளியினருக்கும் இடையே பல ஒற்றுமைகள் இருந்தபோதிலும் அவர்களிடையே பல வேற்றுமைகள் உள்ளன. உதாரணமாக , இவ்விரு தீவுகளில் வாழும் இந்திய-தமிழ் வம்சாவளியினர் மதுரைவீரன், மாரியம்மன் போன்ற தெய்வங்களையே வழிபட்டு வந்தாலும் அவர்களுடைய வழிபாட்டு முறைகளில் நிறைய வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலும் அவர்கள் வழிபாட்டுக்குப் பிறகு, விருந்துக்குத் தயாரிக்கும் உணவு வகைகளிலும் நிறைய வித்தியாசங்கள் உள்ளன. வழிபாட்டின்போது அவர்கள் பயன்படுத்தும் தமிழ்ப் பூசைப் பாடல்களிலும் தமிழ்ச் சொற்களிலும் குறிப்பிடத்தக்க தனித்தன்மைகள் காணப்படுகின்றன என்றுரைப்பர் அப்பாசாமி முருகையன்.

'தோட்ட தொழிலாளர்களின் வரலாற்றுச் சூழமைவு மற்றும் பிரஞ்சு நாட்டின் மொழிக்கொள்கை முதலிய காரணிகள், சிறுபான்மை மொழிகளைத் தக்கவைக்க கூடிய சூழ்நிலையை அளிக்கவில்லை. இந்நிலையை "பண்பாட்டுப் பறிமுதல்" எனக் கொள்ளுதல் ஏற்புடையதாகிறது (Jean Benoist-1979) (காக்கைச் சிறகினிலே,தமிழர் திருநாள் சிறப்பிதழ்-2026 ப.65).

'மலையக மக்கள் என்று இன்று இனம் காணப்படுபவர்கள் இந்தியாவின் தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து குடியேறியவர்களின் சந்ததியினராவர்.

1828 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த குடியேற்றம் 1952 ஆம் ஆண்டுவரை நீடித்திருந்தது. ஆரம்பகாலப் பகுதியில் மிகுதியாக ஆண்களே வந்தனர். நூறு ஆண்கள் வரும்போது இரண்டு மூன்று பெண்களே வருவர். அவர்களும் வந்து போவோராகவே இருந்தனர். கோப்பி பழம் பறிக்கும் நாட்களிலேயே அதிக உழைப்பாளர்கள் தேவைப்பட்டனர்.

தேயிலை பயிரிடப்பட்ட 1858 ஆம் ஆண்டுக்கு பின்னர் நடைபெற்ற குடியேற்றம் குடும்ப சகிதம் மேற்கொள்ளப்பட்டது .அப்படி வந்தவர்கள் தோட்டங்களில் நிரந்தர உழைப்பாளர்களாக குடியமர்த்தப்பட்டார்கள்' என்று சாரல் நாடன் குறிப்பிடுகிறார் (மலையக வாய்மொழி இலக்கியம், ப.20).

'இந்திய கிராமங்களின் வழக்கத்திலிருந்த பாடல்கள், கலைகள் ஆகியன தோட்டங்களில் குடியேறிய மக்களோடு சேர்ந்து இலங்கையின் மலைப்பகுதிகளில் அறிமுகமாயின. குழந்தைகளை உறங்க வைக்கப் பாகுகிற தாலாட்டுப்பாடல்கள் , குடும்பத்தில் ஒருவரை பறிகொடுத்து விட்ட

துயரத்தில் பாடுகிற ஒப்பாரிப் பாடல்கள் , ஆண்டவனை பயத்தோடு துதிக்கும்போது பாடுகிற பக்திப் பாடல்கள் ஆகியன அந்த மக்கள் அறிந்து வைத்திருந்தவைகள்தாம். அவை அத்தனையும் இந்திய தமிழ் கிராமங்களில் பாடப்பட்ட அதே உருவில் இங்கும் வேர்விட ஆரம்பித்தன. ஆயிரக்கணக்கான பாடல்கள் - தாலாட்டு, ஒப்பாரி, தெம்மாங்கு என்று தமிழகத்திலும் மலையகத்திலும் எவ்வித வேறுபாடுமின்றி காணக்கிடைப்பது இந்த காரணத்தினால்தான் . ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெருந்தொகையினரான மக்கள் , ஒரு நாட்டைவிட்டு இன்னொரு நாட்டில் குடியேறும்போது இவ்விதம் ஒரு பாரம்பரியத் தொடர்பு உருவாவது இயல்பான ஒன்றே.

தமது மத சுதந்திரம் பேண விரும்பிய மக்கள் உரிமையுணர்வோடு கடல் தாண்டி இன்னொரு நாட்டில் முதலில் அமெரிக்காவிலும் அடுத்து கனடாவிலும் குடியேறினார்கள். அப்படி குடியேறியதன் பின்னாலும் பூகோள - பொருளாதார சுற்றுச் சார்பால் வேறுபட்ட வாழ்வை மேற்கொண்ட வேளையிலும் , அடிப்படைக் கொள்கைகளிலும் உணர்வுகளிலும் இங்கிலாந்தின் பண்பாட்டையே பிரதிபலித்தனர் என்பது வரலாறு ஆகும். சிறப்பாக , அமெரிக்க கவிஞன் வால்ட் விட்மனின் 'புல்லிதழ்கள்' என்று புகழ்பெற்ற கவிதை நூலைப் பற்றி குறிப்பிடுகையில் 'இப்படி ஒரு நூலைப் படைப்பதற்கு புகழ்பூத்த ஒரு பாரம்பரியம் அவருக்கிருந்திருக்க வேண்டும்' என்று சிலாக்கிக்கப்பட்டதைக் கவனிக்கலாம் என்பர்.

மலையகத்து மக்கள் இவ்விதமே தமிழக பண்பாட்டைப் பிரதிபலித்தனர். தமிழகத்தில் உழவு வாழ்க்கையின் மூலாதாரமாயிருந்தது . மலையகத்தில் உழைப்பு வாழ்க்கையின் மூலாதாரமானது. அடிப்படையில் இயற்கையை நேசித்துப் பழகிய கடும் உடல் உழைப்பாளர் சமூகமாகவே இந்த மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை இங்கு தொடர்ந்தனர். இவர்களில் முதல் இரண்டு தலைமுறையினர் முழுதாக இந்தியாவில் பிறந்தவர்களாக இருந்தனர். மூன்றாம் தலைமுறையினரில் சிலர் இலங்கையில் பிறந்தவர்களாக இருந்தனர்.

1987 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் வாழ்ந்த இந்த மக்களில் பன்னிரண்டு சதவிகிதத்தினர் இலங்கையில் பிறந்தவர்களாயிருந்தனர். 1921 ஆம் ஆண்டு இது இருபத்தொரு சதவிகிதமாக இருந்தது. 1941 ஆம் ஆண்டு என்பது சதவிகிதமாக அதிகரித்தது என்று அரசாங்க சபையில் இந்த மக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் பண்ணிய கோ. நடேசய்யர் பேசியிருக்கிறார் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. (மலையக வாய்மொழி இலக்கியம், ப.22-23)

'160 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களாக பிரஞ்சு தீவுகளில் குடியேறிய தமிழ் மற்றும் வேறு பகுதிகளைச் சார்ந்த இந்திய மக்கள் இந்தியாவுடன் எந்த தொடர்புமின்றி நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தனிமையாக்கப்பட்டனர். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வரலாற்றுச் சூழமைவு மற்றும் பிராஞ்சின் மொழிக் கொள்கை முதலிய காரணிகள் , சிறுபான்மை மொழிகளைத்

தக்கவைக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை அளிக்கவில்லை. தமிழ்மொழியும் கலாச்சாரக் கூறுகளும் சிறிதுசிறிதாக நலிவடைந்து மாரியம்மன், மதுரைவீரன் வழிபாடுகளிலும் மற்றும் மூதாதையர் வழிபாடு போன்ற குடும்ப விழாக்களிலும் சடங்குகளிலும் மட்டுமே தொடர்புடையதாகி விட்டன. இச்சடங்குகள் தமிழடையாளச் சின்னங்களாகப் போற்றிக் காக்கப்பட்டு வருவதுடன் தமிழ்மொழி வழிபாட்டு மொழியாக - தெய்வமொழியாக மட்டுமே பயன்பட்டு வருகின்றது (காக்கைச் சிறகினிலே, தமிழர் திருநாள் சிறப்பிதழ்-2026 ப.66).

‘தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல மாவட்டங்களைச் சார்ந்த மக்கள்தான் பனிமலை எஸ்டேற்றுத் தொழிலாளிகள். எஸ்டேற்று மூடப்பட்டதால் வாழ வழியில்லாத காரணத்தால் தாங்கள் தங்கள் வேர்களைத் தேடி குடும்பத்தாருடன் தமிழ்நாட்டிற்கே சென்று விட்டனர். எஸ்டேற்றில் ஒருசிலர் மட்டும் தான் உண்டு’ என களத் தகவல்களாகக் குறிப்பிடுவர். (இடம் பெயர்ந்தவர்களின் கதை, ப.4)

காலனித்துவ வழிவந்த ஆட்சிமுறை ஏற்படுத்திய முன்னர் நிலவாத சில அம்சங்கள்;

1. சட்டத்தின் முன் சமம்
2. அதிகாரப் படிநிலை இன்மை
3. காலனித்துவ நிர்வாகத்திற்கான ஆள்சேர்ப்பு முறைமை, முன்னர் சடங்காசாரமான மேன்மையுடனும் , சில விடயங்களில் நிலவுடைமை வழிவந்த மேன்மையும் காரணமாகவிருந்த சில குழுமங்களை மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவர, மக்கள் குழுமங்களிடையே அதிகார எதிர்ப்புக் காரணமாக மோதல்கள் தொடங்குகின்றன.

ஒட்டுமொத்தமாக , இடைநிலை , அடிநிலை மக்களைப் பொருத்தவரையில் ஒரு புறத்தில் ஒடுக்கு முறையும் மறுபுறத்தில் புதிய எதிர்பார்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்திற்று.

காலனித்துவத்தினுடைய சில இலக்குகளை அமுல்படுத்துவதற்கு உதவியாக அமைந்த புரட்டஸ்தாந்தக் கிறிஸ்தவத்தின் செல்வாக்கு:

1. 16ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே கிறிஸ்துவம் தமிழ்நாட்டில் உள்ளது. முதலில் கத்தோலிக்க மதமும் , பின்னர் குறிப்பாக 18ஆம் நூற்றாண்டில் டேனிஷ் , மிஷனரிகள் ஆதரவுடன் வந்த சுவிஷ் வழிவந்த புரட்டஸ்தாந்து மரபுகளும் உள்ளன. ஒரு புறம் வீர்மா முனிவர் என்றால் இன்னொரு புறத்தில் றோபட் டி நொபிலி (தத்துவ போதக சுவாமிகள்) குறிப்பாக 18ஆம் நூற்றாண்டின் புரட்டஸ்தாந்திகளின் தொழிற்பாடு காரணமாக அச்சுப்பதிவு, எழுத்தறிவு பரவத் தொடங்குகின்றன.
2. ஆனால் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானிய ஆட்சி ஸ்தாபிதக் காலத்திலும் பிரிட்டனைத் தளமாகக் கொண்ட பல கிறிஸ்தவ சபைகள் தமிழ்நாடு முழுவதும் தொழிற்பட்டன. LMS

Society for Propagation of Christian Knowledge, Society for Propagation of the Gospel என்பன மாத்திரமல்லாமல் யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்கா மிஷன் ஆகியன தொழிற்படத் தொடங்கின. Pope, Golduel, Arden போன்றோர் இந்த இயக்கங்களின் வழியாக வந்தவர்கள். இவர்கள் குறிப்பாகத் தென் தமிழ்நாட்டில் மிக விரிவாகத் தொழிற்படுகின்றனர். Poe இதனுடைய திருவாசக மொழிபெயர்ப்புகள், கால்டுவெல் History of the Shanar of Thirunalveli போன்ற நூல்கள் முக்கியமானவை.

வட தமிழ்நாட்டில் , செங்கல்பட்டு போன்ற பிரதேசங்களில் ஆங்கில ஆட்சி நிருவாகம் இருந்ததால் அங்குள்ள அடிநிலை மக்கள் ஆங்கிலேயர்களுடன் உறவுகொண்டு தங்கள் நிலையை மேம்படுத்தினர். Madras baseel பிரம்மஞான சங்கத்தின் தொடர்புமிருந்தது.

புரட்டஸ்தாந்து மத வழிபாட்டின் முக்கியமான ஒரு அம்சம் சடங்குகளின் குறைவாகும் . Bible வாசித்தல், பாடல்கள் பாடல் போன்றவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது (கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, தமிழ்ப் பண்பாடும் இலக்கியமும், பக்.47-49).

முடிவுகள்

இனக் குழுக்கள் பிரிவின் அடிப்படையில் இடப்பெயர்வு மூலம் பிற நாட்டு வளங்கள், மக்கள், மொழிகள் , வழிபாட்டுச் சடங்குகள் முதலானவற்றுடன் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி பண்பாட்டுச் சிதைவுக்கும் வழிகோலின எனலாம்.

பொருளியல் நிலைத்துவ நோக்கில் வணிகத் தொடர்புகள் கடல் கடந்து, தமிழ்நாட்டு வணிகர்களால் வாணிபப் பொருளும் பொருளின் பெயர்களும், மேலைநாட்டு பொருளோடும் சொல்லோடும் ஊடுருவு வரலாறாக கல்வெட்டுச் சான்றுகள் துணைபுரிகின்றன.

காலனியக் காலத்தில் அயிரோப்பிய மத வழிபாடும் மொழிக் கொள்கையும் தமிழ்நாட்டு ஒப்பந்த தொழிலாளர்களின் மீது பண்பாட்டுத் தாக்கமாக விழுமிய நிலைக்குத் தள்ளியதை உணர்த்துகிறது. தமிழ் நாட்டில் காலனிய முதலாளிகள் தொழிற்செயற்பாடுகள் வழியாக மத வழிபாட்டையும் இனக்குழுச் சமூகத்திடம் விடுதலை வாழ்வின் பயனாகப் பரவச்செய்துள்ளனர் என்பதை வழிபாட்டுச் சடங்கில் காணலாம்.

21 ஆம் நூற்றாண்டு ஆனது, காலனித்துவமும் இனச் சமூகத்துவமும் தொடரமைப்புடன் மொழி, மதம், பொருளியல் என பல்வேறு கருத்தாக்கங்கள், யதார்த்தச் சூழலில் மானுட வாழ்வியல் கருக்கொண்டிருப்பதை சமூக ஆய்வுகளும் ஊடக ஆய்வுகளும் வெள்ளிடைமலையாக வலியுறுத்தி வருகிறதை உணரலாம். அதோடு, நாட்டின் பொருள்வளம் பெருக்கிக்கொள்ள அறிவியல் தொழில் பெருக்கமுடைய மேல்கீழ் நாட்டினருடன் வரன்முறை ஒப்பந்தம் செய்வதுடன் மொழி, மத வழிபாடு இரண்டும் தொழிலோடு வளம்பெறுகிறது எனலாம்.

ஒவ்வொரு மொழிசார் தொழிலாளர்கள் இடம்விட்டு இடப் பெயர்வுடன் பொருளாற்றலை வலிமையாக்கி திரும்புதல் அல்லது சென்ற இடத்தில் நிலைகொள்வதற்கு அவ்விடத்தின் சூழல்களாக

மொழியையும் பண்பாட்டு வழிபாடுகளையும் எதிர்கொண்டு தன் தலைமுறைகளையும் பெருக்கிக்கொண்டு இனக்குழுவாக அந்நாட்டு அரசுடன் இணக்கம் பெற்று வாழ்ந்து வருவது யாதார்த்த வளமை என அறியமுடிகிறது.

பார்வை நூல்கள்:

1. வி.கோ. சூரிய நாராயண சாஸ்திரி. தமிழ் மொழியின் வரலாறு
(TVA_BOK_0005876_தமிழ்_மொழியின்_வரலாறு.pdf)
2. சாரல் நாடன் , மலையக வாய்மொழி இலக்கியம், சூரியா பதிப்பகம், சென்னை-17
3. காக்கைச் சிறகினிலே,தமிழர் திருநாள் சிறப்பிதழ்-2026 , சென்னை
4. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, தமிழ்ப் பண்பாடும் இலக்கியமும், பாவை அச்சகம், சென்னை-14
5. முனைவர் சுப்பையா ராஜேந்திரன், இடம் பெயர்ந்தவர்களின் கதை, காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை-77